

Lahko noč.

(Jan Červenka).

Ah, dà, tako nekako je biló!

Tako mi pred očmi se vse odpira.
Nazaj grem, kot bi stal na vrhu gor:
Pod nogami se plan mi razprostira.

Ta plan turobna, to je život moj.
Nobene cvetke, ptica tu ne peva.
Le siva megla spenja se nad vse,
Le v dalji zadnji svit že omedleva.

Oh, mlade želje, duše moje žar,
Ve zvezde, za oblakom črnim skrite,
Nad vami plakam, danes spet vas zroč.
Kot mrtvih trop pred mano se vrstite.

Nad vami plakam, plakam nad seboj
Nezadovoljen s sabo, v sile svoje,
V ljudi in v ves svet ne zaupajoč,
Kot Hamlet beden pahnjen v dvomov boje.

O, norec! Kaj še iščeš, Hamlet ti?
Kaj od življenja, slepec, pričakuješ?
Mogoče, da v srce, katero tvoje
Srce bi vrednim cenilo, veruješ?

Sanjaš nesrečni! Svet je sama laž
In licemerstvo; le denar ga miče.
Zapri oči in idi spat! To bo
Najlepše!... Lahko noč, moj kraljeviče!

Iz češčine preložil *Al. Benkovič*.

Načrt pravil

podpornega in hranilnega društva učiteljic, ustanovljenega v proslavo
petdesetletnice Njegovega Veličanstva.

1. I m e.

§ 1. »Jubilejno podporno in hranilno društvo učiteljic za Kranjsko,
Primorsko, juž. Štajersko in Koroško sé sedežem v Ljubljani.